

ما حکومتیم دیگر؛ هر کسی هر جا هست؛ یکی مثل بندۀ در یک جایگاه قرار دارد، یکی در جایگاه دیگری قرار دارد، یکی قاضی است، یکی مسئول تعلیم و تربیت است، یکی امام جماعت است، یکی اینها امانتهایی است که دست ما سپرده است؛ اداء امانت.

در ابتدای جلسه‌ی درس خارج فقه:

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر انقلاب اسلامی دوشنیه‌ی گذشته (۱۳۹۷/۸/۲۸) در ابتدای جلسه‌ی درس خارج فقه، به بیان حدیثی از حضرت رسول اعظم صلی‌الله‌علیه‌والله‌ وسلم درباره‌ی ویژگی‌های «نژدیک‌ترین افراد به پیامبر در روز قیامت» پرداختند. به گزارش اسپادانا خبر، پایگاه اطلاع‌رسانی IR.KHAMENEI.IR به مناسبت فرارسیدن سالروز میلاد پیامبر گرامی اسلام، متن این سخنان را منتشر کرد. متن سخنان رهبر انقلاب بدین شرح است: عن جعفر بن محمد علیهم السلام عن ابیه عن جدّه علیهم السلام قال قال رسول الله صلى الله عليه و آله: أقربُكُمْ عَدًّا مِنِّي فِي الْمَوْقِفِ أَصْدَقُكُمْ لِلْحَدِيثِ وَ أَدَأْكُمْ لِلْإِمَانِ وَ أَوْفَكُمْ بِالْعَهْدِ وَ أَحْسَنُكُمْ حُلْفًا وَ أَقْرَبُكُمْ عَدًّا مِنِّي فِي الْمَوْقِفِ أَصْدَقُكُمْ لِلْحَدِيثِ در موقف قیامت همهی سختی‌ها و وحشتها و احوال گوناگون برای انسان وجود دارد، و فرقی هم نیست بین مؤمن و غیر مؤمن: یوم یافر المُرءُ مِنْ أَخْيَهُ وَ أَهْمَهُ؛ وَ أَبِيهِ وَ صَاحِبِهِ؛ وَ نَبِيِّهِ لِكُلِّ امْرَئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاءَنْ يُغْنِيهِ^(۱) یک چین روزی است روز قیامت، که در آیات کریمه‌ی قرآن، بخصوص در سوره‌های اواخر قرآن خیلی زیاد به احوال و احوال^(۲) در قیامت پرداخته شده. خب در یک چین معركه‌ی سختی که اهمیت و سختی آن موقف اصلی برای ما قابل تصویر نیست، انسان دنیال یک مرجع امنی میگردد؛ یک جایی که به آن بنای ببرد، به آن تکیه کند، در زیر سایه‌ی آن باید. آن کسی و آن جایگاهی که از همه‌ی اشخاص و جایگاه‌ها در قیامت امنیت بیشتری به انسان میدهد، جایگاه پیغمبر اکرم است. اگر کسی بتواند خودش را نزدیک آن بزرگوار برساند، اطمینان خاطر پیدا میکند، احساس یک امنیتی میکند؛ مثل دنیا دیگر؛ وضع دنیا را ملاحظه کنید: اگر چنانچه در جایی که سختی هست، مشکل هست، تهاجم هست، دزدی هست، رذالت هست، یک نفر انسانی که آنجا در معرض همه‌ی اینها قرار گرفته، بخواهد خودش را امنیت بددهد، یک کسی را پیدا میکند، یک شخصیتی را پیدا میکند که قوی باشد، مستحکم باشد و فوراً میرود نزدیک او می‌ایستد. در قیامت هر کسی بتواند نزدیک نیز مکرم اسلام قرار بگیرد، دیگر آنچا یک احساس امنیتی دارد. خب، چه کسی میتواند برود آن نزدیک؟ خلائق جن و انس از اولین و آخرين که در آنجا جمundenد، همه مایلند که خودشان را برسانند به اين بزرگوار؛ می‌بینند مقام و مرتبه‌ی او را، می‌بینند مقامی دارد که «یغیطه‌ی الاَّلَوَنَ وَ الْآخِرَوْنَ»،^(۳) آن را می‌بینند و میخواهند، [اما] میتوانند؟ نه، همه نمیتوانند. این روایت میگوید وسیله‌ای که شما بتوانید با آن، خودتان را نزدیک پیغمبر بکنید، چیست؛ آن را دارند به ما می‌داد میدهند. اینجا دار عمل است، آنجا کارهایی را به ما می‌داده‌اند، گفته‌اند این کارها را انجام بدھید که اگر این کارها را اینجا در این دوره‌ی کوتاه-کوتاه است دیگر، این دنیا یک لحظه‌ی از عمر ابدی است، یک لحظه است؛ نود سال، صد سال اگر کسی عمر کند، یک لحظه‌ی است در مقابل آن عمر ابدی عالم آخرت- انجام دادیم، اگر در این یک لحظه انسان این چیزها را رعایت بکند، در آن موقف دشوار به دردش میخورد. حالا اینها چیست؟ چند مورد را ذکر کرده‌اند. خود حضرت فرمودند: أَقْرَبُكُمْ عَدًّا مِنِّي، [نژدیک‌ترین شما به من]، فِي الْمَوْقِفِ -یعنی در قیامت- اُول این [فرد] است: أَصْدَقُكُمْ لِلْحَدِيثِ: آن کسی که راستگوتر است، در حرف زدن راستگو است، آنچه میگوید از روی صدق بیان میکند؛ دروغ و تهمت و شایعه و حرف ضعیف و قول بغیر علم و مانند اینها در آن نیست. «صدق» یعنی انتباط با واقع، آنچه را واقع است - که او میداند واقع است- بیان میکند؛ أَصْدَقُكُمْ لِلْإِمَانِ: وَ أَدَأْكُمْ لِلْحَدِيثِ، که مکرر عرض کرده‌ایم که امانت فقط این نیست که حال یک پولی شما دست بندۀ بسپرید، بندۀ آن را به شما برگردانم؛ این یکی از انواع امانت است. همهی آن چیزهایی که مردم به ما می‌سپرند، امانتهای مردم است؛ مقام را به ما می‌سپرند، امنیت را به ما می‌سپرند، دینشان را به ما می‌سپرند، حفظ نوامیسشان را به ما می‌سپرند؛ همهی این چیزها امانتهای مردم دست ما است. ما حکومتیم دیگر؛ هر کسی هر جا هست؛ یکی مثل بندۀ در یک جایگاه قرار دارد، یکی در جایگاه دیگری قرار دارد، یکی قاضی است، یکی مسئول تعلیم و تربیت است، یکی امام جماعت است، یکی اینها امانتهایی است که دست ما سپرده است؛ اداء امانت. هر کدام بهتر اداء امانت کردید، آنجا جایتان به حضرت نزدیک‌تر است و امینت‌تر است. وَ أَوْفَكُمْ بِالْعَهْدِ [در مورد] پیمانهای فردی و اجتماعی، وفای به این عهدها بکنید؛ که البته مهتمرینش پیمانهای اجتماعی است؛ این قراردادهای اجتماعی، این حقوق شهروندی [است]. خب این چیزهایی که حالا امروز فرنگی‌ها یاد گرفته‌اند میگویند «حقوق شهروندی»، مaha هم از اینها

میخواهیم یاد بگیریم! حرفهایی که در روایات ما و در قرآن ما هست، حالا ما داریم از غربی‌ها اینها را [یاد می‌گیریم]! خب اینجا دارد میگوید «أوفاكم بالعهد»؛ «عهد» یعنی قرارداد، آن چیزی که بین شما و بین دیگران قرارداد بسته [شده]. شما وقتی در یک محیط با هم زندگی میکنید، یک قراردادی با هم بسته‌اید دیگر؛ مثل این است که در یک آپارتمانی ده خانواده زندگی میکنند؛ اینها ولو هیچ کاغذی هم امضا نکرده‌اند، [اما] یک معاهداتی در مقابل هم دارند؛ این چیز قهری است دیگر؛ [مثلًا] تو سر و صدا نکن که در خانه‌ی او بچه‌اش از خواب بیدار نشود، او هم سر و صدا نکند که بچه‌ی تو از خواب بیدار نشود؛ این قرارداد روشنی است دیگر؛ حقوق شهر وندی یعنی اینها. و **احسنگم خُلُقًا** یکی از چیزها هم این است که خوش‌اخلاق باشید؛ بداخل‌لوق و عبوس [بودن] و [اینکه] در خانه یک جور، در محل کار یک جور، با مردم یک تکبر، با اوقات تلخی [رفتار کردن]، خیلی بد است. آن کسانی که «احسنهم خُلُقًا» هستند، آنجا نزدیک‌ترند. و **اقربُكُمْ مِنَ النّاسِ مَرْدُمِي بودن**. بینید، سیک زندگی اسلامی اینها است. باز همین «مردمی بودن» هم از حرفهایی است که حالا متعددین و مانند اینها فکر میکنند که از دیگران یاد گرفته‌اند؛ نه، اینها در روایات ما است. مردمی باشید، با مردم بودن این نیست که فرض کنید انسان به چهار نفر از طبقه‌ی ممتازه بگوید اینها مردمند؛ نه، یعنی توده‌ی مردم، طبقات پایین مردم، عامّه‌ی مردم؛ با اینها باشید، بین اینها باشید، مثل آنها زندگی کنید، در حد آنها زندگی کنید، پیش آنها تواضع کنید؛ اینها معنای مردمی بودن است. ۱) امالی طوسی، مجلس هشتم، ص ۲۲۹؛ «امام صادق (ع) از پدرش از پیامبر اکرم (ص) نقل میکنند که پیامبر فرمود: نزدیک‌ترین شما به من در قیامت، آن کسی است که راستگوتر باشد، آن کسی که بیشتر از همه اداء امانت میکند، به بیمانها و عهدهایش پایبندتر باشد، و خوش‌اخلاق‌تر باشد و مردمی‌تر باشد.» ۲) سوره‌ی عبس، آیات ۳۴ تا ۳۷؛ «روزی که آدمی از برادرش، و از مادرش و پدرش، و از همسرش و پسرانش میگیریزد. در آن روز، هر کسی از آنان را کاری است که او را به خود مشغول میدارد.» ۳) ترس و اضطراب شدید، وحشت ۴) کافی، ج ۴، ص ۰۰۱

برچسب‌ها: آیت الـ خامنه‌ای [1]